

Van Keulen, Mensje (1987), *Engelbert*. Amsterdam, De Arbeiderspers.
(Tweede druk, denk ik)

Een meesterwerk is dit niet, maar er komen heel wat zeer grappige en raak geformuleerde passages in voor. Een probleem is dat er veel te veel personages in opduiken van wie maar half of niet duidelijk gezegd wordt hoe ze zich tot elkaar verhouden. Ik ben na een paar hoofdstukken dan maar opnieuw begonnen en heb een overzicht gemaakt, maar in de loop van het boek komen er voortdurend personages bij. Het heeft 196 bladzijden geduurd voor ik te weten kwam dat 'Engelbert' een familienaam was. Een overzicht.

Emmelien x Leo Engelbert met dochter Mathilde

Julia (zus van Emmelien) x Daan Leris met dochter Eva

Lena Nagel, moeder van Paul Nagel, vader Nagel is gesneuveld in de oorlog

Magda x Walter Nagel (broer van Lena): bij hen wordt Paul opgevoed.

Voorts: Diny en Louis Kepler, Felix Bliet, Richard Jolet, Botje en Eddie Sierhuis, Dorien Sierhuis, Jaromir, Roemer en Tonnie Ras, Kasper, Ploosje (het hoertje) en nog veel meer.

Er is bijna niet wijs uit te raken.

Sommige gedeelten zijn zeer verwarrend geschreven. Je weet niet wie aan het woord is of waar de scène zich afspeelt. De dialogen zijn soms niet te volgen omdat je niet (meer) weet wie aan het woord is (35). Sommige zinnen zijn onbegrijpelijk voor mij. Bijvoorbeeld:

145: 'Die kachel daar doet het niet,' zei Eva. 'Er was iemand doorheen gegaan, ik heb het je nog verteld.'

167: 'Heb jij wel eens wat van jezelf?' vroeg hij.

208: 'Precies, die is het. Herman, tweemaal voor de dames!'

Het boek is opgebouwd in drie delen van ongelijke lengte en van ongelijke kwaliteit. Het derde deel is erg onduidelijk. Opvallend is dat er nogal racistische taal in voorkomt op 200-201 en over homo's op 216 en 231. Die uitspraken komen weliswaar uit de mond van de personages en niet van de auteur, maar dat geldt ook voor *Os Maïas* en toch is er een Amerikaanse professor-geekkin die om die reden dat boek racistisch noemt.

Ik zal het boek maar houden. Niet met veel overtuiging, maar anders is mijn kast op het einde leeg.

Philip Vermoortel

05-2021